

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **P. B.**
zastoupeného Mgr. Janem Skotnicou, advokátem
sídlem 738 01 Frýdek-Místek, Hlavní třída 15

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 5. 2022 č. j. MSK 54932/2022, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Návrh žalobce na moderaci trestu, a to upuštění od uložené pokuty a zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových vozidel, **se zamítá.**
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Opavy ze dne 17. 3. 2022 č. j. MMOP 35773/2022 ve věci přestupku podle § 125c

odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že správní orgán I. stupně své rozhodnutí opírá mj. o videozáznam z kamerového zařízení umístěného ve služebním vozidle, avšak tento záznam nebyl dosud proveden k důkazu. Řádné procesní provedení tohoto důkazu je dle žalobce zcela stěžejním pro správné zjištění skutkového stavu, neboť to, zda bylo vozidlo po celou dobu ve vizuálním kontaktu s policisty nebo nikoliv, je zásadním pro jeho obhajobu, a to za situace, kdy tvrdí, že s ohledem na zdravotní indispozici došlo k výměně řidiče po okamžiku spáchání předmětného přestupku. V argumentaci správního orgánu I. stupně, kterou následně bez dalšího převzal i žalovaný, se objevila hodnota 8 vteřin, během které mělo dojít ke ztrátě vizuálního kontaktu vozidla s policisty. Z ničeho však nevyplývá, jak správní orgány k tomuto údaji dospěly. Pokud žalovaný vycházel ze svědecké výpovědi policistů, pak P. H. řídil služební vozidlo. Svědek R. D. vypověděl, že policista P. H. se měl věnovat řízení a že vizuální kontakt udržuje policista, který provádí měření. R. D. pak uvedl, že s vozidlem ztratil vizuální kontakt max. na 2 vteřiny. Z kamerového záznamu však není zjištělné, zda policista udržuje vizuální kontakt s vozidlem, nebo zda např. hlídá provoz. Je třeba v této souvislosti zdůraznit, že R. D. uvedl, že v daném místě byl hustý provoz a i z tohoto důvodu vyrazili se služebním vozidlem s několika vteřinovým zpožděním. Žalobce vyslovil názor, že provedené dokazování je stiženo vadou, která má vliv na napadené rozhodnutí. Konkrétně namítal, že i když rozhodnutí správního orgánu I. stupně má 18 stran a napadené rozhodnutí žalovaného 20 stran, pak v klíčových pasážích, kdy má žalovaný provést objektivní zhodnocení a odůvodnění vydaného rozhodnutí a vyčerpávajícím způsobem popsat právní úvahy a zjištěný skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, pak v tomto okamžiku žalovaný vytváří konstrukty, které nemají oporu ve spise a v provedeném dokazování. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí spočívající v nesrozumitelnosti a nedostatku důvodů rozhodnutí, a že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí je v rozporu se spisem anebo nemá v něm oporu a žalovaný překročil meze správního uvážení.
3. Závěrem žalobce navrhl, aby soud upustil od uložení správní sankce spočívající v pokutě ve výši 6.000,- Kč a zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Návrh odůvodnil zejména délkou správního řízení před správním orgánem I. stupně, který vyjma cca 3 měsíčního období, kdy měl zdravotní problémy, bylo toto způsobeno výhradně důvody stojícími na straně správního orgánu I. stupně a po takové době je uložena sankce zcela bez významu k závažnosti vytykávaného jednání a je pro něho nepřiměřeně přísná.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na podrobné odůvodnění obou správních rozhodnutí a konstatoval, že žalobní námítky nepřinášejí do věci nic nového a s obsáhlými námitkami vznášenými v průběhu řízení se správní orgány vypořádaly. Dále uvedl, že důkaz videozáznamem z kamery služebního vozidla policie byl proveden při ústním jednání dne 4. 6. 2020 za přítomnosti žalobce (viz záznam v protokolu: videozáznam – list č. 10, přehrány 3 videozáznamy z kamerového systému umístěného ve vozidle PČR). Prodleva 8 sekund, po kterou se vozidlo žalobce nenachází v záběru kamery, vyplývá z tohoto záznamu samotného. Dle žalovaného je logické, že z videozáznamu, který dokumentuje prostor před vozidlem, není zjištělné, co dělá

policista sedící uvnitř vozidla. Žalovanému nebylo zřejmé, na co žalobce touto námitkou poukazuje. Svědek H. vypověděl, že viděl vozidlo žalobce po celou dobu a viděl ho odbočit doleva. Rovněž svědek D. uvedl, že vozidlo měli ve vizuálním kontaktu a viděli ho odbočit doleva, následně upřesnil, že po dobu odbočení v křižovatce tak na dvě vteřiny ztratil s vozidlem kontakt. Pokud svědek D. uvedl, že obecně to bývá tak, že řidič se věnuje provozu, a obsluha radaru, tedy spolujezdec sleduje změřené vozidlo, není to v rozporu s výpovědí svědka H. Již mnohokrát bylo v řízení řečeno, že výhledové podmínky policistů jsou odlišné od pevného nastavení kamery ve vozidle. Výpovědi obou svědků byly proto hodnoceny jako věrohodné a jejich obsah jako souladný s obsahem videozáznamu. Žalovaný považoval odůvodnění obou správních rozhodnutí za logické a přesvědčivé. Žalovanému nebylo zřejmé, co měl žalobce na mysli, když namítal, že žalovaný vytváří „konstrukty“, tuto námitku blíže nespecifikoval. Žalovaný považoval napadené rozhodnutí za plně přezkoumatelné a skutkový stav za zjištěný bez důvodných pochybností. K návrhu na moderaci správního trestu spočívající v upuštění od pokuty i zákazu činnosti žalovaný namítal, že soud tak může činit pouze v mezích zákonem dovolených (§ 65 odst. 3 s. ř. s.). Podle § 125c odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, však od uložení správních trestů pokuty ani zákazu činnosti za daný přestupek upustit nelze.

5. Z repliky žalobce ze dne 8. 9. 2022 se podává, že primárně namítal, a činil tak po celou dobu správního řízení, špatné procesní provedení důkazu spočívajícího v kamerovém záznamu a zdůvodnění obsahu v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí, a zároveň poukazoval na špatnou kvalitu tohoto záznamu, ze kterého absolutně nevyplývá, jaké vozidlo je na záznamu zachyceno. Není vidět RZ vozidla a záznam je rozostřen, takže neumožňuje přesnou identifikaci. Zároveň metoda výpočtu 8 vteřin v tomto případě zřejmě spočívala pouze v tom, že si příslušná úřední osoba sedla k počítači a na vlastních hodinkách si změřila čas trvání záznamu, takové měření však může být hrubě zavádějící, neboť není objektivizováno, zda např. kamerový záznam není zrychlený a v tom případě uběhlo více času, než správní orgán uvádí. I z tohoto důvodu došlo v rámci správního orgánu nejprve ke zrušení původního rozhodnutí správního orgánu I. stupně s tím, že důkazní situace, která stojí na tomto kamerovém záznamu, je nedostatečná a pro řádné objasnění věci je nezbytné vyslechnout zasahující policisty. To se po zrušení rozhodnutí stalo. K výsledku zasahujících policistů však došlo s odstupem 1,5 roku, kdy i při výsledku jeden z policistů uvedl, že si již věc vůbec nepamatoval a muset si přečíst spis, aby si vzpomněl, k čemu má jako svědek vypovídat. Autentičnost svědeckých výpovědí je tedy značně problematická, obzvlášť za situace, kdy má jít o hlavní usvědčující důkaz. Ani jeden z vyslychaných policistů se nevyjádřil k tomu, zda je na kamerovém záznamu skutečně jeho vozidlo a od kterého okamžiku lze počítat časový údaj, po který vozidlo nebylo viditelné. Dle žalobce byly jednotlivé skutečnosti ze strany žalovaného účelově stavěny do světla, které je pro něho nejtěživější. Místo toho, aby správní orgán dokazoval jeho vinu, tuto předpokládal a on byl nucen i za shora popsané důkazní situace dokazovat svoji nevinu. Žalobce navrhl, aby v rámci dokazování byl přehrán předmětný kamerový záznam a byli znovu vyslechnuti svědci H. a D.
6. U jednání žalovaný setrval na svém stanovisku k věci.
7. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění

pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

8. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 18. 4. 2020 bylo sepsáno oznámení přestupku adresované Magistrátu města Opavy, podle něhož dne 18. 4. 2020 vykonávala hlídka DI Opava službu dle denní instruktáže ve složení pprap. R. D. a nstržm. P. H., kdy v danou chvíli prováděla měření rychlosti za pomoci Ramer 10, a to v obci Nové Sedlice, na ul. Opavská, u domu č. p. 74. Obsluha radaru v tuto dobu byl pprap. Dworok. Hlídka před započítáním měření zkontrolovala dopravní značení na začátku i konci obce, značky nebyly nijak poškozeny. V 10:33 hod. jel na výše uvedeném místě ve směru jízdy na Ostravu osobní automobil VW Golf, RZ: X, žluté barvy, kterému byla radarem naměřena rychlost 108 km/hod. Hlídka se tedy vzhledem k větší hustotě provozu, jakmile to bylo možné, za vozidlem vydala a výše uvedené vozidlo předepsaným způsobem za pomoci služebního vozidla Š. Octavia v civilním provedení dojela a následně zastavila v obci Štítina, na ul. Hlavní, cca 100 m za železničním přejezdem ve směru jízdy na Kravaře. Vozidlo měla hlídka kromě průjezdu světelnou křižovatkou v Nových Sedlicích po celou dobu ve vizuálním kontaktu, avšak bylo zcela zjevné, že od doby změření rychlosti do doby zastavení hlídkou bylo toto vozidlo neustále v pohybu a nemohlo tedy dojít k záměně vozidla ani řidiče. Řidič byl hlídkou vyzván k předložení dokladů potřebných k provozu a řízení motorového vozidla. Jako řidič byl zjištěn P. B., nar. X, trv. bytem X – M. Hlídka řidiči sdělila důvod zastavení, a to překročení rychlosti v obci, kde je povoleno jet motorovým vozidlem maximálně 50 km/hod. Řidič jel rychlostí 108 km/hod., po odečtení tolerance 104 km/hod. Snímek byl vytvořen v čase 10:33 hod. dne 18. 4. 2020, č. snímku 4949. Řidič na místně s přestupkem souhlasil. Bylo mu ovšem hlídkou sděleno, že se jedná o přestupek, který nelze projednat na místě v příkazním řízení. Hlídkou bude tedy z důvodu opatření COVID-19 na DI Opava sepsán protokol „Oznámení přestupku“ a věc bude následně oznámena místně příslušnému správnímu orgánu k dalšímu projednání. Místo pro vyjádření a podpis řidiče tedy zůstane volné a řidič se bude moci k dané věci vyjádřit u projednání přestupku na místně příslušném správním orgánu. Tyto veškeré informace byly na místě hlídkou řidiči sděleny. Posléze byly řidiči vráceny doklady, které hlídce předložil. Výše uvedený řidič svým jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona číslo 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, a tím je důvodně podezřelý ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bodu 2 zákona číslo 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích.
9. Ze správního spisu se dále podává, že dne 29. 4. 2020 bylo správnímu orgánu Policií České republiky doručeno oznámení přestupku, podle něhož dne 18. 4. 2020 v čase 10:33 hod. řídil P. B. osobní motorové vozidlo tov. zn. Volkswagen Golf, rz X, žluté barvy, v obci Nové Sedlice, po ul. Opavské u domu č. p. 74, ve směru jízdy na obec Ostrava, přičemž zde překročil nejvyšší dovolenou rychlost danou zákonem při jízdě v obci na 50 km/hod. Byla mu naměřena rychlost 108 km/hod., po odečtení zákonné tolerance jel rychlostí v obci 104 km/hod. Rychlost vozidla rz X byla měřena radarem Ramer 10, číslo snímku 4949. Záznam o přestupku obsahuje údaje o místě měření Nové Sedlice 74, čas měření 10:33 hodin dne 18. 4. 2020. Součástí spisu je rovněž úřední záznam policistů ze dne 18. 4. 2020, v němž je uvedeno, že vozidlo měla hlídka PČR kromě průjezdu světelnou křižovatkou v obci Nové Sedlice neustále ve vizuálním kontaktu a z tohoto důvodu nemohlo dojít k záměně vozidla ani řidiče. Řidič vozidla byl předepsaným způsobem zastaven a následně vyzván k předložení dokladů potřebných k řízení a k provozu

motorových vozidel. V osobě řidiče byl ztotožněn P. B., nar. X. Řidiči byl následně sdělen důvod zastavení spočívající v překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci a dále byl poučen o dalším postupu ve věci. Hlídka PČR dodatečně sepiše protokol Oznámení přestupku a věc bude dále předána místně příslušnému správnímu orgánu k dalšímu projednání, čemuž řidič B. porozuměl. Lustrace osoby řidiče byla negativní. Hlídka PČR před započítím měření provedla kontrolu dopravního značení označující začátek obce a konec obce, která byla v pořádku, bez závad. Řidič žádal prostřednictvím mailu zajištění kamerového záznamu ohledně spáchání přestupku. Kamerový záznam včetně žádosti o zajištění kamerového záznamu (mailu) řidiče B. je přiložen ke spisovému materiálu. Správní spis obsahuje i ověřovací list č. 207/19 ze dne 7. 11. 2019 s platností do 6. 11. 2020, osvědčení č. 2829/15/71 o tom, že policista R. D. je oprávněn k ovládání měřiče rychlosti RAMER 10C a videozáznam na CD.

10. Správní orgán I. stupně zahájil řízení ve věci předmětného přestupku, přičemž oznámení o zahájení řízení bylo žalobci řádně doručeno 10. 5. 2020. Při ústním jednání dne 4. 6. 2020 žalobce uvedl, že v době spáchání přestupku uvedené vozidlo neřídil. Po odbočení z ulice Opavská, vlevo na obec Štítina, se po pár desítkách metrů vystřídali s osobou jemu blízkou, která se necítila na řízení a mohla by ohrožovat dále silniční provoz. K výměně došlo cca pár desítek metrů za křižovatkou při odbočení na Štítinu. Z daného kamerového záznamu lze vyvodit, že v době výměny byli policisté ještě na Opavské ulici v obci Nové Sedlice s tím, že vozidlo v tu dobu ještě nebylo zachyceno na kamerovém záznamu. Žalobce tvrdil, že kamerový záznam prokazuje, že policie neměla vozidlo ve vizuálním kontaktu delší časový úsek. Od údajného spáchání přestupku do jeho zastavení vozidlo ujelo cca 4 km. Uvedené skutečnosti dle žalobce korespondují s jeho mailem ze dne 19. 4. 2020, který odeslal na PČR. Neměl k dispozici kamerový záznam, který potvrzuje jeho předchozí vyjádření. Minimálně tvrzení policie, že nemohlo dojít k výměně řidiče vozu, zní trochu účelově, jelikož toto tvrzení policisté napsali až v době po odeslání jeho e-mailu. Při ústním jednání správní orgán provedl důkaz listinami a 3 videozáznamy z kamerového systému umístěného ve vozidle PČR. Na dotaz správního orgánu, jak k výměně došlo, žalobce odpověděl, že po odbočení z hlavní silnice ve směru na obec Štítina se po pár desítkách metrů vyměnili. Seděl vzadu s dítětem, za řidičem. Došlo k rychlému zastavení, kdy se s řidičem vyměnili. Při zastavování již nebyl připoutaný. Zda byl řidič připoután, neví. Během chvíle v řádu sekund naskočil do auta jako řidič, opět bez toho aniž by si zapnul bezpečnostní pás. Rozjel se na sportovní režim vozidla a pokračoval v jízdě.
11. Správní orgán I. stupně po ústním jednání správní spis o žádné další podklady již nedoplňoval a následně vydal dne 16. 6. 2020 rozhodnutí č. j. MMOP 65544/2020, jímž žalobce uznal vinným tím, že dne 18. 4. 2020 v 10:33:27 hod. v obci Nové Sedlice, na silnici I. třídy č. 11, na ulici Opavské, v úseku této silnice o dvou jízdních pružích pro jeden směr jízdy, v levém jízdním pruhu naproti domu č. 74, ve směru jízdy na Ostravu (souřadnice GPS měřicího stanoviště: 49°54'29.1"N 17°59'57.9"E), při řízení osobního motorového vozidla tovární značky Volkswagen Golf, r. z. X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem na 50 km/h nejméně o 54 km/h, neboť prokazatelně nejnižší hodnota jeho rychlosti činila 104 km/h. Tímto jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, tedy jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více, čímž úmyslně spáchal přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. d)

zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 7 000 Kč a podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu správní trest – zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí a dále byla žalobci uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Žalovaný rozhodnutím ze dne 25. 8. 2020 č. j. MSK 87690/2020 rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Žalovaný dospěl k závěru, že prokázání přestupku listinnými důkazy považuje za nedostatečné, zejména s ohledem na skutečnost, že v tomto konkrétním případě je zapotřebí přesně stanovit, ve kterém okamžiku přesně měli policisté ČR, kteří prováděli měření a následně předmětné vozidlo zastavili, motorové vozidlo Volkswagen Golf, RZ X dne 18. 4. 2020 ve vizuálním kontaktu, kdy tento kontakt ztratili a na jak dlouhou dobu jej ztratili, přičemž z úředního záznamu Policie ČR ze dne 18. 4. 2020 nejsou tyto informace jednoznačně zřejmé a rovněž záznam z přední kamery umístěné ve služebním vozidle Policie ČR tyto informace jednoznačně neposkytuje, zejména vzhledem ke skutečnosti, že výhledové podmínky policistů sedících na předních sedadlech služebního vozidla jsou poněkud jiné než záznam obrazu kamery pevně umístěné uprostřed služebního vozidla za předním sklem. Žalovaný uzavřel, že vzhledem k výše uvedenému je nezbytné provést dokazování svědeckou výpovědí policistů, kteří dne 18. 4. 2020 v 10:33:27 hod. v obci Nové Sedlice prováděli měření rychlosti a kontrolovali odvolatele.

12. Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení. Dne 5. 5. 2021 proběhlo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce a současně byli vyslechnuti policisté D. a H. Dne 7. 5. 2021 správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí č. j. MMOP 53908/2021, jímž žalobce uznal vinným, že spáchal předmětný přestupek. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl dne 7. 7. 2021 č. j. MSK 69490/2021. Žalovaný rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. Žalovaný dospěl k závěru, že omluva odvolatele ze dne 4. 5. 2021 byla včasná a její důvodnost odvolatel doložil. Jelikož omluva měla být akceptována, nemohlo být ústní jednání konáno v souladu s ustanovením § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich v nepřítomnosti obviněného. Jelikož v průběhu ústního jednání bylo provedeno dokazování svědeckou výpovědí zakročujících policistů a odvolatel byl krácen na svých právech, poněvadž mu neakceptováním včasné a důvodné omluvy nebylo umožněno uplatnit práva obviněného, například klást svědkům otázky, je dle žalovaného zapotřebí toto dokazování svědeckou výpovědí provést opakovaně.
13. V další fázi řízení u jednání dne 20. 10. 2021 správní orgán I. stupně vyslechl svědky – policisty D. a H. Svědek D. vypověděl, že si již nepamatuje datum, kdy vykonávali činnost dle denní instruktáže a prováděli měření rychlosti v obci Nové Sedlice, ve směru jízdy na Ostravu. Vozidlo bylo zaparkováno u autobazaru, naproti domu č. 74. Projelo kolem nich ve směru na Ostravu vozidlo výrazné barvy, kdy jelo vysokou rychlostí, bylo změřeno, a bylo to přes 100 km/h. Za tímto vozidlem se z důvodu hustého provozu vydali o pár vteřin později, měli ho ve vizuálním kontaktu a viděli, že odbočilo doleva. Odbočili taktéž doleva a následně viděli, jak toto vozidlo jede vysokou rychlostí na Štítinu. Vozidlo bylo zastaveno v obci Štítina za železničním přejezdem. Řidičem služebního vozidla byl kolega. Svědek jako spolujezdec obsluhoval radar. Dle manuálu provedli ustanovení radaru. Svědek řidiči sdělil, že prováděli měření rychlosti v obci Nové Sedlice, ve směru na Ostravu u autobazaru. Informoval jej o překročení rychlosti a řekl mu, jakou jel rychlostí, s čímž

souhlasil a nic nenamítal. Bylo mu sděleno, že se jedná o přestupek, který nelze na místě vyřešit a celá věc bude sepsána a oznámena na příslušný úřad. Z důvodu opatření COVID mu nebyla dána možnost vyjádřit se do protokolu a nebyla mu dána možnost protokol podepsat. Ve vozidle seděla další osoba a vzadu děti. Na dotaz žalobce, zda měli po celou dobu vizuální kontakt, a zda jej měl on či kolega, svědek odpověděl, že obecně to bývá tak, že řidič se věnuje provozu, aby mohl bezpečně vyjet a obsluha radaru, což byl svědek, od doby měření musí mít neustálý kontakt se změřeným vozidlem. Pokud se jedná o kontakt v tomto případě, tak byl po dobu odbočení v křižovatce, tak na dvě vteřiny ztracen, a jelikož viděli, jak vozidlo odbočilo doleva, tak tam odbočili i oni. Na dotazy žalobce ohledně jeho informování o místě přestupku uvedl, že si je jistý, že jej o místě přestupku stoprocentně informoval, neboť to dělá pokaždé. Všem řidičům při silniční kontrole říká, kde se nacházel, jakou činnost prováděli, čeho se řidiči dopustili a jaké je následné řešení.

14. Svědek H. vypověděl, že minulý rok 2020 v dubnu, který den to přesně neví, prováděli měření rychlosti v Nových Sedlicích. Služební vozidlo policistů stálo u autobazaru naproti domu č. 74 ve směru na Ostravu. Vozidlu VW Golf žluté barvy byla radarovým zařízením naměřena rychlost přes 100 km/h, kolik přesně již neví. Za vozidlem se vydali. Ve vysoké rychlosti dojeli na světelnou křižovatku, přičemž předtím viděli, že toto vozidlo odbočilo doleva směrem na Štítinu. Toto vozidlo zastavili zhruba 300-400 metrů za křižovatkou. Kolega vyzval řidiče k předložení dokladů, proběhla lustrace, byl ztotožněn řidič a následně kolega sdělil řidiči, že se dopustil přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci, a že věc bude oznámena k projednání správnímu orgánu. Svědek se nacházel ve vozidle a měl stažená okýnka, aby slyšel, co kolega říká.
15. Dne 17. 3. 2022 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MMOP 35773/2022, jímž žalobce uznal vinným tím, že dne 18. 4. 2020 v 10:33:27 hod. v obci Nové Sedlice, na silnici I. třídy č. 11, na ulici Opavské, v úseku této silnice o dvou jízdních pružích pro jeden směr jízdy, v levém jízdním pruhu naproti domu č. 74, ve směru jízdy na Ostravu (souřadnice GPS měřícího stanoviště: 49°54'29.1"N 17°59'57.9"E), při řízení osobního motorového vozidla tovární značky Volkswagen Golf, r. z. X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci stanovenou zákonem na 50 km/h nejméně o 54 km/h, neboť prokazatelně nejnižší hodnota jeho rychlosti činila 104 km/h. Tímto jednáním porušil ustanovení § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, tedy jako fyzická osoba v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více, čímž úmyslně spáchal přestupek podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu. Za uvedený přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a podle ustanovení § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu správní trest – zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s počátkem ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.
16. Podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 50 km.h⁻¹ a více.

17. Podle ustanovení § 50 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední povinnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
18. Podle ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu, pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.
19. Podle ustanovení § 51 odst. 1 správního řádu, k provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek.
20. Dle názoru soudu shromážděné důkazy zcela jasně prokazují skutkový děj a bez důvodných pochybností z něj vyplývá přesvědčivý závěr o tom, že se přestupek stal a že se jej dopustil žalobce. Závěr o porušení ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu žalobcem se opírá o řádně provedené důkazy. Žalobcem namítaný důkaz videozáznamem byl proveden u jednání před správním orgánem I. stupně dne 4. 6. 2020, přičemž žalobce byl u tohoto jednání přítomen. Listinné důkazy, výpovědi svědků – policistů a videozáznam byly vzájemně konfrontovány, hodnotící úvahy správního orgánu I. stupně jsou velmi detailně uvedeny v jeho rozhodnutí, konkrétně hodnocení videozáznamu na straně 9 – 10, kde jsou uvedeny konkrétní údaje a úvahy správního orgánu, které vyústily v jeho závěr, že vyhodnocením videozáznamu bylo zjištěno, že doba, po kterou vozidlo řízené žalobcem nebylo ve vizuálním kontaktu policie, je maximálně 8 sekund a že během tak krátkého časového úseku k výměně řidiče vozidla nemohlo dojít. S hodnocením videozáznamu a uvedeným závěrem, jemuž žalovaný v napadeném rozhodnutí přisvědčil, soud souhlasí a proto v podrobnostech na rozhodnutí správních orgánů, které tvoří nedílný celek, odkazuje. Soud rovněž sdílí závěr správního orgánu I. stupně, že po dobu 8 sekund, kdy nebylo vozidlo Volkswagen ve vizuálním kontaktu, jelo dle videozáznamu služební vozidlo policie rychlou souvislou jízdou, z čehož plyne, že vozidlo řízené žalobcem muselo jet také souvislou rychlou jízdou, neboť po uplynutí těchto 8 sekund se vozidlo žalobce nacházelo pořád v přibližně stejné vzdálenosti od služebního vozidla hlídky policie, což odpovídá jeho plynulé jízdě bez zastavení. Výpovědi svědků, zasahujících policistů, jsou v souladu s předmětným videozáznamem a tyto důkazy se vzájemně doplňují. Závěr správních orgánů se opírá o řádně provedené důkazy a při jejich hodnocení správní orgány postupovaly v souladu s ust. § 50 a násl. správního řádu. Za tohoto stavu soud neshledal důvod opakovat důkazy provedené správním orgánem I. stupně, a proto neprovedl důkaz předmětným videozáznamem ani výslechem policistů R. D. a P. H. Soud uzavírá, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí, dostaly, dostatečně se ve svých rozhodnutích vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce. Rozhodnutí žalovaného je přezkoumatelné a zákonné a soud neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí.
21. Podle ustanovení § 78 odst. 2 s.r.s., zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí podle odst. 1, ale trest byl

uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě.

22. Z citovaného zákonného ustanovení plyne, že soud může upustit od trestu nebo jej snížit jen v mezích zákonem dovolených. Podle § 125c odst. 9 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, od uložení správního trestu podle odst. 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. Žalobci byl uložen podle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu správní trest - pokuta a dle § 125c odst. 6 písm. b) téhož zákona správní trest zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Upuštění od uložení předmětných správních trestů zapovídá § 125c odst. 9 zákona o silničním provozu, soud tedy nemůže upustit od správního trestu, který podle zákona musí být uložen. Mezi zákonem je soud vázán. V daném případě nelze dospět ani k závěru, že by trest byl zjevně nepřiměřený, neboť pokuta byla uložena při spodní hranici zákonem stanovené sazby pro daný přestupek, stejně tak i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel byl stanoven na samotné spodní hranici.
23. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
24. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 2. 2. 2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně